

ENTREVISTA AMB EL SECRETARI GENERAL DE LA UGT

Cándido Méndez: "Continuarem necessitant immigrants fins al 2030"

FRANCISCO J. DE PALACIO

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 28.04.08

DADES PERSONALS: VA NÉIXER A BADAJOZ I TÉ 55 ANYS

PROFESSIÓ: ÉS ENGINYER TÈCNIC INDUSTRIAL, DE LA BRANCA QUÍMICA

TRAJECTÒRIA: LÍDER D'UGT DES DEL 1994. PRESIDENT DE LA CONFEDERACIÓ EUROPEA DE SINDICATS EL 2002

--¿La crisi serà tan llarga i tan dura com diuen alguns?

--Jo penso que és una crisi conjuntural, exògena i que tindrà un abast limitat en el temps. Però el més important és prendre mesures per contrarestar-ne els efectes, al marge del temps que hagi durar. No es tracta de fer apostes. És veritat que la construcció ha arribat a tenir dos milions de treballadors, el doble que en condicions normals. Però es continuaran construint entre 400.000 i 450.000 vivendes a l'any i també s'impulsaran infraestructures i vivendes protegides. Però la solució és aixecar el peu del fre de la restricció del crèdit. Si els recursos econòmics tornessin a fluir a nivell internacional s'escurçaria la crisi.

--¿Espanya està més ben preparada per afrontar la desacceleració?

--Sens dubte. Té superàvit i, el més important, el deute públic està en el 36%. A Alemanya està en el 65%. A més, la protecció social i la solvència de les entitats financeres són millors que a la resta dels països de la Unió Europea.

--¿Què proposa la UGT en aquest context?

--És una crisi d'origen financer i cal aturar-la amb decisions de caràcter econòmic. Les mesures que ha adoptat el Govern van en la direcció correcta, i això és el que li hem fet saber, però han d'anar unides a un escenari que canviï el model econòmic. Hem de parlar d'incrementar les inversions en recerca i desenvolupament, d'enfortir les polítiques industrials. Hem d'arribar a compromisos amb l'àrea econòmica i industrial del Govern. Però també demanarem canvis en la llei general d'ocupació, en el mercat laboral, en immigració, en salut laboral i, paral·lelament, també donarem una empenta a la negociació col·lectiva.

--Això són mesures a llarg termini, ¿què es pot fer a curt termini per pal·liar l'augment de l'atur?

--S'han de combinar mesures a curt i a llarg termini. El relleu de la construcció ha de venir de la construcció. S'ha de fer que millori la productivitat i s'han de canviar els serveis públics d'ocupació. Necessitarem temps. El paradigma és passar d'invertir en vivenda a invertir en altres sectors. Tenim l'obligació de convertir aquest moment de risc en una oportunitat per canviar.

--¿I amb els immigrants?

--No hem de caure en mesures que ens facin perdre la visió estratègica. Aquest fenomen s'ha de veure a mitjà termini perquè continuarem necessitant immigrants fins al 2030, per dir una data. Les mesures han de continuar sent les de la legislatura anterior quan, per primera vegada, i a instàncies dels agents socials, es va vincular immigració i treball. S'ha de complir la legislació en matèria d'il·legals, fer que es contractin els treballadors en origen i ser molt exigents amb els empresaris. També s'ha d'analitzar el reagrupament familiar.

--De la manera que ha pujat l'atur, ¿es pot continuar parlant de millorar els salaris?

--En aquests últims cinc anys ha millorat el poder adquisitiu dels salaris.

--Deu ser nominalment.

--A veure. Hi ha hagut un augment real dels salaris a través de la negociació col·lectiva, encara que els sous hagin perdut participació en les rendes. Però això té a veure amb el tipus d'ocupació, de poc valor afegit i de salari baix, amb la incorporació massiva de la dona en el mercat laboral, que està discriminada, i amb el relleu generacional de treballadors amb salaris alts per joves amb salaris baixos. Seguirem en la línia del compliment de l'acord de negociació col·lectiva i pensem impulsar la clàusula de revisió salarial.

--La CEOE insisteix a dir que el que és necessari és facilitar l'acomiadament...

--No vull polemitzar amb la CEOE en un mitjà de comunicació. Però els problemes de les empreses no són l'acomiadament. Cal treballar en altres paradigmes que passen per millorar la qualificació del treballador i, en conseqüència, el seu salari per tenir una productivitat més alta. L'SMI només és una referència, un símbol. Amb tots els respectes, no veig els plantejaments de la CEOE, això no resol la conjuntura. Hem de revisar el model d'una economia intensiva en mà d'obra amb poc valor afegit.

--¿En què han invertit el que el Govern els va retornar del patrimoni sindical incautat per Franco?

--A saldar els deutes amb l'erari públic, encara que tenim un sentiment d'amargor perquè hi ha hagut crítiques sense cap motiu. S'ha intentat

presentar un acte de justícia com un acte d'una altra naturalesa. Hem rentat els nostres errors amb la PSV i hem pagat els nostres deutes, però no hem millorat econòmicament ni ha disminuït gens ni mica la nostra independència.